

Соколёнок

2/2020

март–апрель

Къарчыгъа

0+

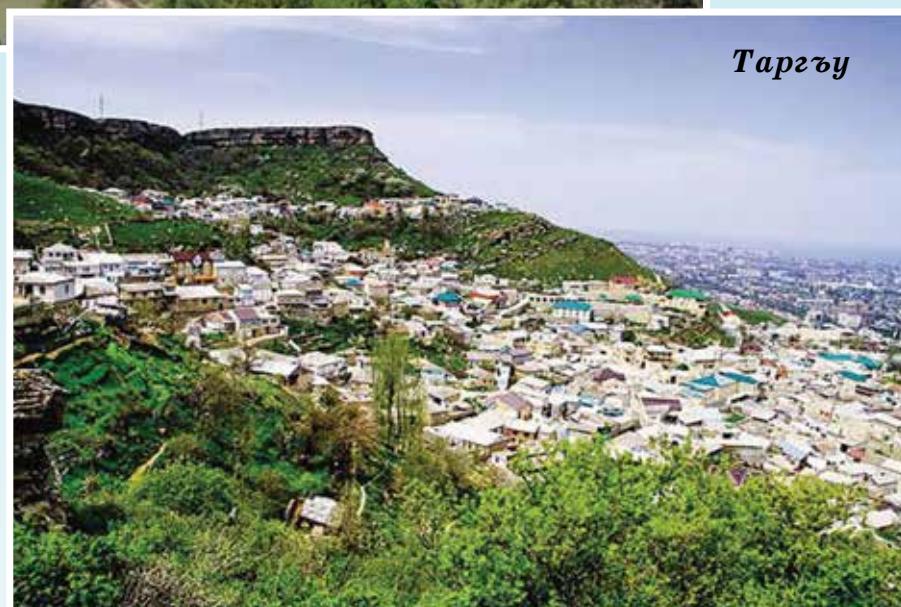
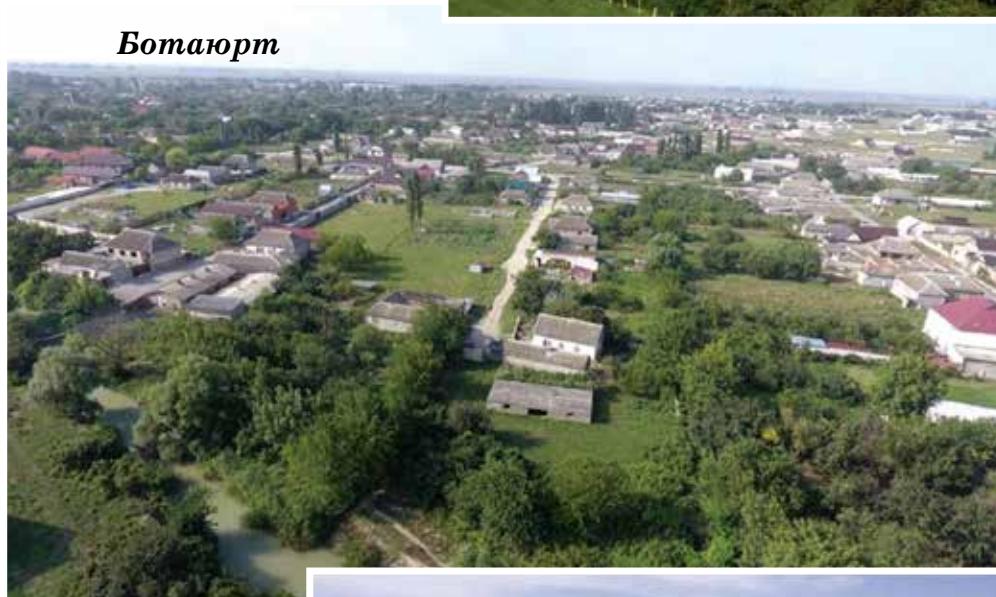
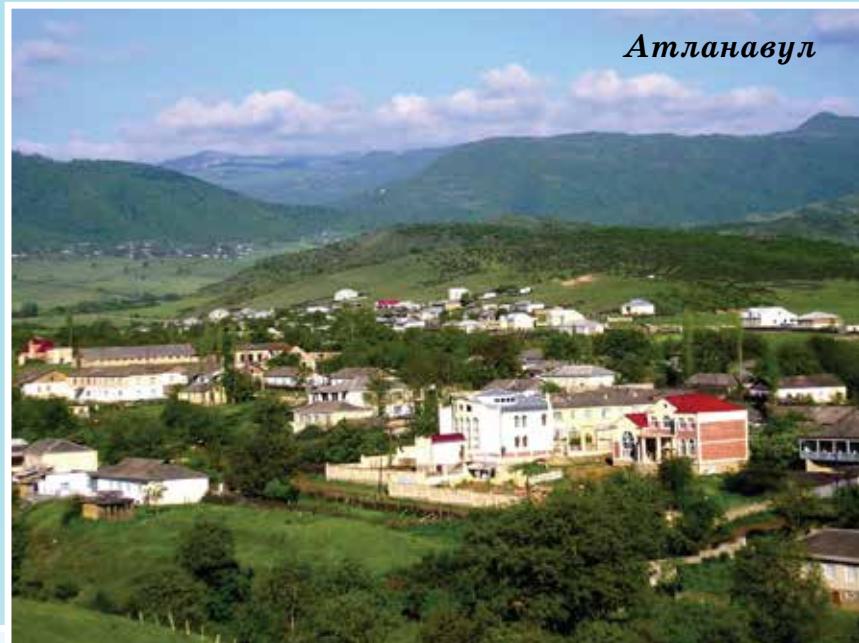

РЕСПУБЛИКАНЫ ЯШЛАР УЧУН ЭКИ АЙДА БИР ЧЫГЪАГЪАН ЖУРНАЛЫ

Чырчы Къазакъыны 190 йыллыгъы!

Йырчы
Къазакъ
яшагъан
юрлар

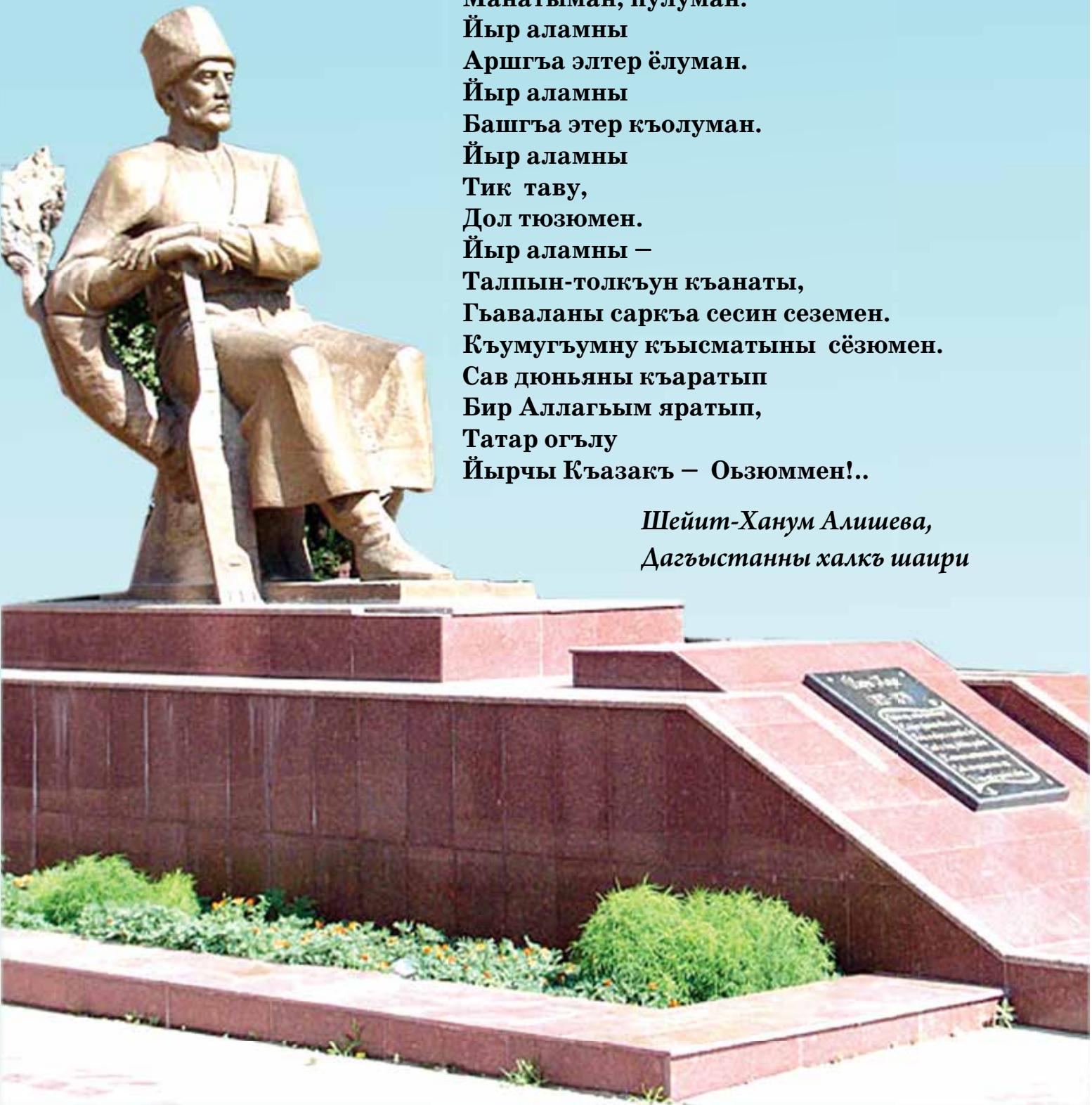

Йырчы Къазакъ – Оъзюммен!

(Поэмадан гесек)

Йыр дюнъяны
Къазагъыман, къулуман.
Йыр сатывну
Манатыман, пулуман.
Йыр аламны
Аршгъа элтер ёлуман.
Йыр аламны
Башгъа этер къолуман.
Йыр аламны
Тик таву,
Дол тюзюмен.
Йыр аламны –
Талпын-толкъун къанаты,
Гъаваланы саркъа сесин сеземен.
Къумугъумну къысматыны сёзюмен.
Сав дюнъяны къаратып
Бир Аллагым яратып,
Татар огълу
Йырчы Къазакъ – Оъзюммен!..

*Шейит-Ханум Алишева,
Дагъыстанны халкъ шаири*

Ана тиллени байрамы

Шейит-Ханум Алишева,
Дагъыстанны халкъ шаири

АЯВЛУ КЪУМУКЪ ТИЛИМ!

*Б*угюнлерде сююнчлю-къуванчлы шатлыкъ байрамлар – Ана тиллени байрамлары! Мактаплардагы байрамлarda яшлар жагъ ва иштагълы ана тилинде шырулар охуйгъанына къарап сююнемен! Сонг ойлашаман. Шулай ана тилин – къумукъ тилин бал татып охумакъ учун йылда бир керен – Халкъара ана тиллени гюню! – деп буйрукъ болуп белгилеме тарыкъмы эжен? Огъар да бир-эки жумалар гъазирленме герекми? Эсиме геле. Гъар гюн эртен тангяхшыны ёрайгъанда бир-биревге, ашгъа олтургъанда: – Биссмилла! – да этип, ашыгъыз татывлу болсун! – деп де айтып ва олай айтылажакъ кёп-кёп жумлалар, калималар бар ожакъда агълюню арасында бир-биревге айтылагъан ана тилинде!?

Биз йылдан-йыл Ана тиллени байрамын янгылмай ойтгеребиз, белгилейбиз, амма мен рази тюгюлмен, гёнгюм бузула юрюлюп турагъан шо байрамда да айланада орусча сёйлени яшы-уллусу булан.

Яшлар! Балики биз шаирлер, язывчулар сизин учун чыгъарагъан журналларыбыз, язагъанларыбыз сизин къувандырдай къужурлу да маъналы да тюгюлдюр?

«Къарчыгъа» журналыгъыз сизге токътавсуз, нече-нече соравлар бере, амма сиз гъеч сесленмейсиз, жавапланмайсыз!

Билемен, сизин кёбюгюз гъатта язылмайсыз «Къарчыгъа» журналгъа. Охумайсыз, сизин тергевюгюзю къапгъундай телефон-смартфонлар интернет тутгъан!? Ондан сизге ана тилигизде гъеч пайдалы, гъакъылыгъызын артдыражакъ яшавда табулажакъ сёз ёкъ! Элигиз-ватаныгъызын танытажакъ маълуматлар ёкъ! Узун сёзни къысгъасы, мени бир де къаршылыгъым ёкъ янгы къураллагъа. Шолар пайдалы буса! Къумукъ халкъны гъакъылбайлары алимлери, залимлери адабияты, маданияты, инче санияты, гъатта мен язып гелеген шу сёзлени де маъналарын сиз биледир деп эсиме гелмей! Амма нелер айтсам да мен къумукъ халкъны бугюню булан, гележеги сизин къолугъузда! Сонг да ойлашаман, озокъда негъакъ тюгюлдюр, биз шунча шулай сююне-къувана ойтгерегеник Ана тиллени байрамын! «Тама турса – таш да чартлай!» деген бырынгъылар! Олар бек ойтгюр гъакъыллы адамлар болгъан! Таш чартлап, гюллөр, чечеклер оъссюн шу ерде! Амин я Аллагъ!

Мактаплағдан сұратлағ

АНА ТИЛ

Анвар Гъажиев,
Дагъыстанны халқъ
шиари

Акъ уузлар булан гелген ана тил,
Ананайлар булан синген къанымы.
Ананайлы сёзюм әсгик гёрген сонг,
Айтмагъя не къала мени ханымы.

Кюйленген бир гюл авузлу тил берген,
Кёп сюймей аз сюейими анамны.
Анам берген айбат тилим болмаса,
Барлакъ оту бал татырмы таламны.

ТАЗА ТИЛ Пахуздек Махтибекова

Ана тилингде къуван,
Ана тилингде къайгъыр,
Ая элингни тувгъан,
Эрши къылышыны тайдыр:
Сююнчге «уес!» – деп айтмай,
«Вай савбол!» – деп къычырсанг.
«Класс!» – деп тилингден къайтмай,
«Не яхшыдыр!» – деп айтсанг,
«Окей!» – деп бармакъ жыймай,
«Яхшы, этермен», – деп айт,
Къумукъ тилинг шунча бай,
Таза къумукъ тилге къайт!

Бугюн бизде къонакълыкъда Дағыстыны халқъ шаири Марина Агъматова

ОЬЗЕН

Юрт оъзен къозу йимик,
Чачал тюклю бурулгъан.
Гъар заман чалт алгъасап,
Талмай чапма къурулгъан.

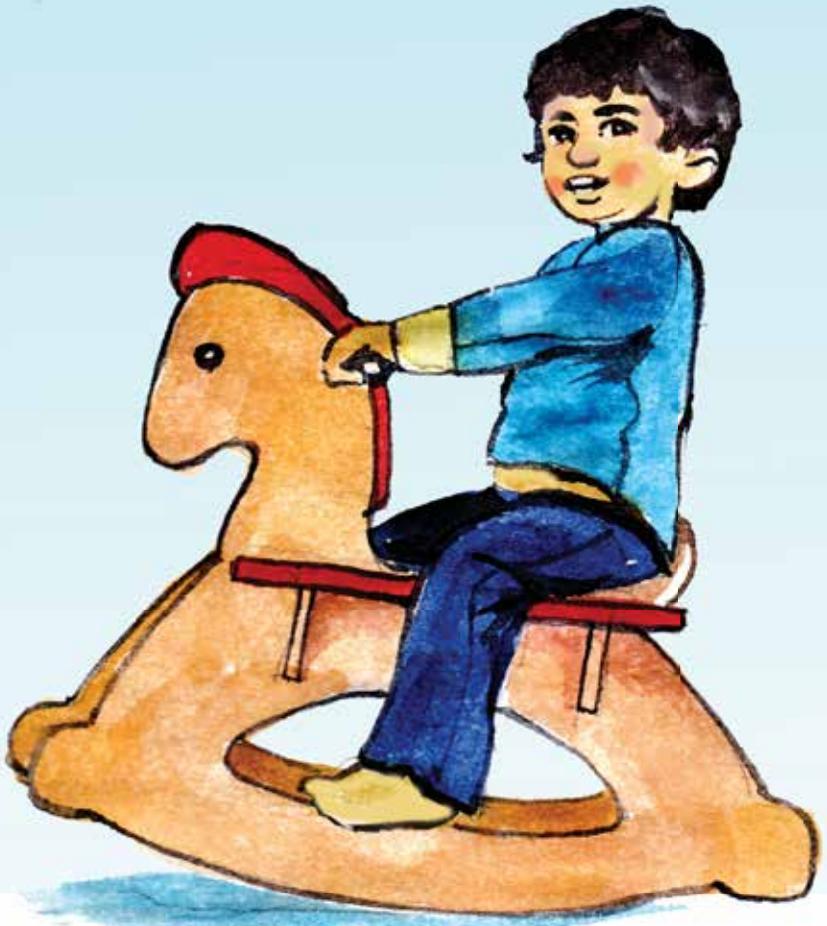
Чакъасын хыршыллата,
Тынмай о аваз этип,
Токътажакъ ялгъа оъзю,
Геммёк денгизге этип.

АТ МИНГЕНМЕН

Асав атымны минген
Токътатмайман мен ялгъа!
Агъач болса да атым,
Талпыныш тура алгъа!

ГЮН

Гюн, сен – сап-сари къалач,
Къызарып чыкъ, бир гёрюн.
Ахшам эниш бакъсанг да,
Эртен тап кёкню тёрюн!

БЁРК

Гъар уйню де айрыча
Гёрюнмей гъали чанги.
Къалкъысындан гъариси
Бёркюн чечмей яп-янгы.

КЪАРАНЧКЪЫ

Къаранчкъы хасилеге
Ялкъгъан къаравул этип.
Гюлайлан арасында
Яшынып къалгъан гетип.

Гюзгюден йыртыллайгъан,
Ярыкъ шавладан къачып,
Юмунчукъ ойнамагъа
Сюйген о гёнгюн ачып.

Ону излеп тапгъынча
Нохутну барысын да
Къушлар чёплеп битдирген.
Къаранчкъы ишни шулай.
Бузукъ гъалгъа етдирген.

МИЯМА

Гюн шавласындан юрюп,
Мияма арып-талып,
Гиччи къызыма геле
Сигърулу сандукъ алыш.

Сандукъ ичинде хали
Тюрлю йиплерден согъуп,
Энемжая ренклерден
Этген о оъзю тохуп.

Шону булан боларсан
Къайда да учуп гетип,
Ёммакъда йимик оъзюнг
Муратларынга етип.

Къумукъ тилге таржума этген
Насрулла Байболатов

Ата-аналаны сагыифасы

Гъюрметли ата-аналар!

«Ата-аналаны сагыифасы» «Къарчыгъа» журнал чыкъма башлагъанлы чыгъя. Ону уллулар йимик гиччилер учун ва уллу маънасы барны бизге хыйлы язғанлар. Гелигиз, шу сагыифабызын яшавну гъалиги гъалларына байлап бырындан гелеген, бизин къаныбызда-жаныбызда тамур-тамурубуздан тармашып оымюрлер-девюрлер сюреген къумукъ миллет хасиятыбыз, къылыгъыбыз, турушубуз, гъасиликалам, бизин къумукълукъ барлыгъыбыз гъакъында гъар-бир къайсы янындан алышдабир-биревбуланлакъырюютейик, ой-пикир алышдырайыкъ.

Ингдеси, оьсюп гелеген наслубузгъя бизин гъакъылбалыкъ хазнабыздан тамагъян, тиеген уылгю дарслар болсун. Гиччиден тутуп яшлар оъзлени ата-аналарыны оюн-пикирин, яшавгъя, дюньягъя къаравларын, англавларын билсинлер. Балики, оланы ата-аналары булангъы аралыкълары алмашыныр, бир-биревге сыр чечме, оъзлени оъз ою, оъз къаравларын айтма тынч болур, гъакълашма, насиғъатлагъя къулакъ асма ёл ачылар. Эсиме геле, сиз жавапланарсыз, сесленерсиз.

Сиз нечик ойлашасыз?

*Сиздөн жавап гёзлейген «Къарчыгъа»
ва Шейит-Ханум*

Сиз билемисиз?!

Къардашлықъны канзилери

1. Къарын къардашлар (бир анадан тувгъанлар).
2. Узукъари къардашлар (оланы авлетлери).
3. Къариян къардашлар (оланы авлетлери).
4. Ариян къардашлар (оланы авлетлери).
5. Тухум къардашлар (оланы авлетлери).

6. Къавум къардашлар (оланы авлетлери).

7. Ятлар (оланы авлетлери). Еттинчи ата къардашгъа саналмай. Олагъя етти ятлар, деп айта.

«Етги ят чакъы да къуллукъ этмедиң!» – деп, шо саялыш халкъ арада айтыла бола.

Гъ. Багъавдин

Сепкил яш

Дагъыстанны халкъ шаири Багъавдин Гъажиевни 70 йыллыгъына!

Бирдагъы сююнчлю агъвалат!
Неге тюгюл, биз бир-биревге алгъышлы ёравлу сёзлени айтма ихтиярлыбыз! Она, шо имканлыкъны къоллап мен сизге, яшлар, Багъавдинни гъакъында бир-эки сёз айтма сюемен.

Багъавдинни сизин учун язылгъан шиърулары – ана тил, халкъны тарихи булан турушу, адатлары барлыгъын исбатлайгъан дарслар. Сизин ала-мыгъызыны тенглигиздей англай. Сизин яшавугъузну суратлай. Уллу бола туруп сиз шаирни уллу шиъруларын да охужакъсыз. Ону кёп китаплары чыкъгъан.

Яратывчулугъундан къайры мен Багъавдинни адамлыгъын, нечакъы сабур-саламат гёрюнсе де, нечакъы намус гётерме тюшгенлиги гъакъында айтма сюемен. Бу- гүнгө ерли ону атасы Анвар Гъажиев Дагъыстандан да ойтюп,

Россия булан оъзге эллеге де белгили, айтылгъан шаир. Биз огъар халкъыбызды классиги дейбиз. Анварны оъз яратывчулукъ уюн къуруп, эсделик салдырып, нечакъы халкъны къаршылама, сыйлама тюше Багъавдинге. Неге десе, гиччиден берли атасы Анвар – Багъавдинге уългю чыракъ! Ону абурунсыйын гётерип юрюмек, гертиден де уллу жаваплылыкъ да, уллу сююв де!

Ону атасыны эсделик уюнене къумукъ халкъны шаирлери, язывчулары булан янаша Дагъыстанны халкъларыны да шаирлери, язывчулары жыйыла. Озокъда сиз де муштарлы болурсуз Анварны адабият ожагъын гёрме. Багъавдин оътесиз сююнүп де, сююндюрюп де биле, асил хасиятлы, къылыштырылган адам, ингдеси – шаир!

Сепкил яш

Къурдашлары буса да
Къайырбек де, Къачакъ да,
Солтанны сепкиллерин
Мысгъыллай чакъда-чакъда.

Мысгъыллагъанлар ону
Олар нече керенлер.
Къызланы ягъында да
Уялтып йибергенлер.

Шо саялы бир гүн бу,
Эп де билмей этмеге,
Гюзгюге къарап санай,
Сепкиллерин бетдеги.

Санай туруп сепкилини,
Солтан ойлаша дагъы:
«Жувса шакъы дамгъа да
Тая чы», – деп, – къолдагъы. –

*Шейит-Ханум Алишева,
Дагъыстанны халкъ шаири*

Тая чы, – деп ишыса
Къазанны къарасы да,
Карандашны языву,
Темирни дамгъасы да.

Шолай ойлагъа батып,
Солтан башлай жувунма.
Сувукъгъа къайнар къошуп,
Ярышдырып сувун да.

Жувуна туруп ишый
Сапун щёткени бетге.
Ишый да, олай ишый,
Гюч этип яякъ этге.

Яягъы бир къызара,
Бир де гёгере, шише.
Бир де – сувукъгъа ушшой,
Бир де – иссиге бише.

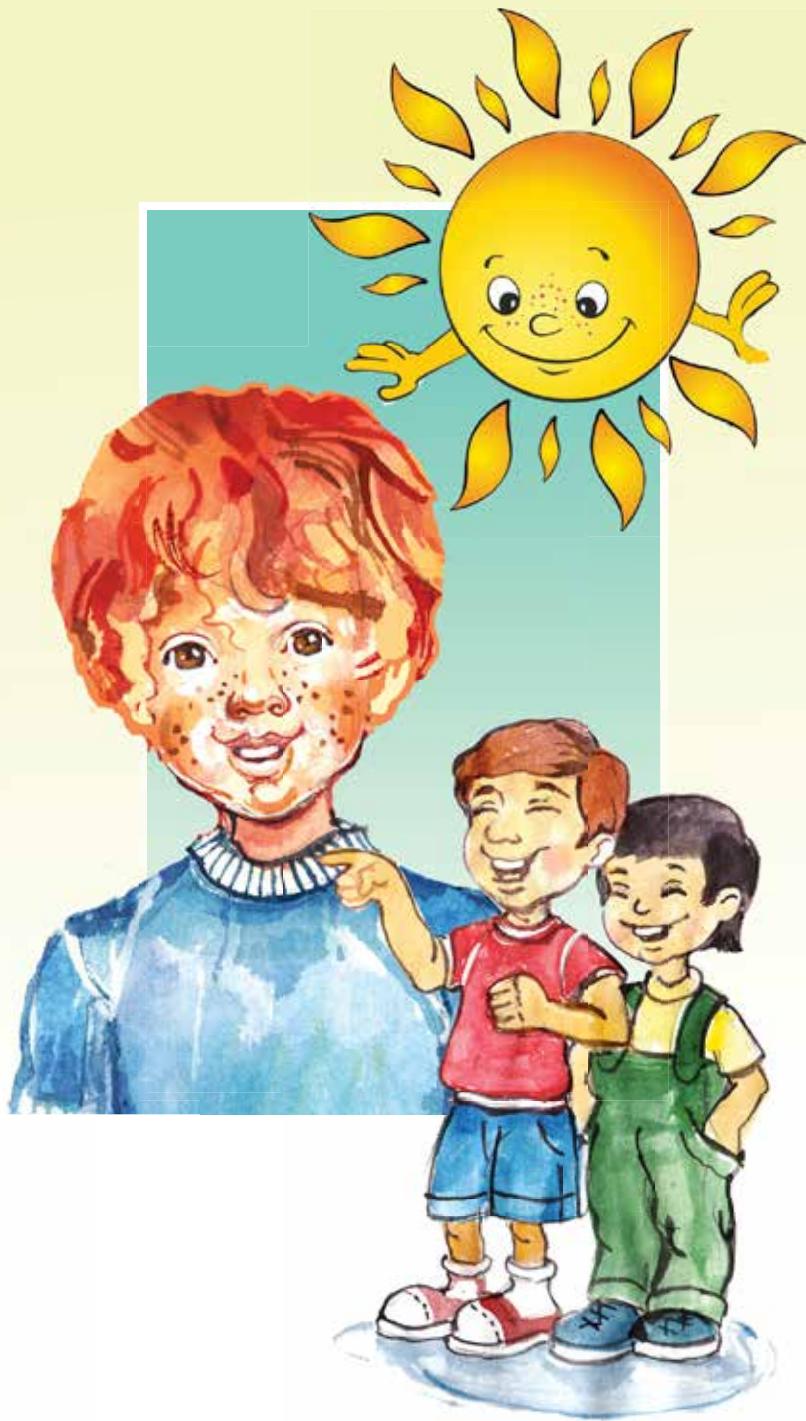
Сонг ойлаша, гёбюкге
Къошайым чы къайыр деп,
Къайыр къошуп ишысам,
Сепкилим тез таяр деп.

Къайыр къошгъан сонг да ол,
Ишып токътагъан арып.
Сонг гюзгюге къарагъан,
Тайгъанмы экен деп барып.

Гёзлери сагь-сагь болгъан,
Бу ишге, ваяя-вая!
Эртенден берли этген
Къуллугъум гетген зая!

Сепкиллер къайда тая,
Къайдан тая сепкиллер,
Алдын иржаягъанлар
Гъали гёрсе бек кюлер.

Гебек къабукъга ошап,
Ачыкъ болуп гъариси,
Бирден-бир бек билине
Сепкиллени сариси.

Гъей гюнеш!

Гъей гюнеш,
Гёзел гюнеш!
Чыкъ кёкге, ярыкъ ульеш!
Авлакъланы айланып,
Гюлге гёбелек гелеш.
Ачсанг ал къашларынгны,
Табарсан яшларынгны.
Олар гезейлер къырлар,
Багышлап сагъа йырлар.

Къоян неге азгъан?

Бир болгъан,
Бир болмагъан.
Бир къонгур къоян болгъан.
Тангдан талаға чыгъып,
Читагъа тоя болгъан.
Сонг белин яза болгъан,
Санларын соза болгъан,
Тек оъзю, не этсе де,
Гюндөн-гюн аза болгъан.
Артда ойлаша бир гюн:
Не этсем къолай экен деп,
Шунча ашагъанларым
Неге юкъмай экен деп.
Балики, семирмек учун
Герекми экен деп экмек.
Будай башлар ашасам,
Этмесми экен кёмек.
Яда колхоз бавуна
Яшынып гирип аста,
Тойгъунча ашай турсам,
Семиртер деп къапуста.
Шулай ойлагъан чакъда
Къояным гюнжувакъда.
Яман ел чыгъып гете,
Ава бичен бижакъ да.
Бичен лапурланы ел
Чио кёкню тёрюне.
Къоянгъа буса олар
Къаракъушдай гёрюне.
Гёзүнг гёрсюн къачывну,
Къача къояным, къача.
Тегенекли талада
Яңгы сокъмакълар ача.
Ормангъа етишгенде,
Болуп о таза гъалсыз.
Уясына да гирип,
Булай деген, амалсыз:
— Гъали гелди гъакъылым,
Гъали билдим мен мекен:
Мени аздырагъан зат
Къоркъаччлыкъ болгъан экен!

Къалавлар

Къалав, къалав, къалавлар,
Гиччи-гиччи балавлар.
Булардан зарал гёрмей,
Къырда будай тарлавлар.

Анасына тагъылып,
Акъ оyzенде юзелер.
Заманда бир къалавлар
Будайны да уъзелер.

Будайланы уъзгенде,
Чубукъ тие башына.
Сакълавчуну гёргендокъ,
Олар башын яшыра.

Къаз анасы къакъыллап,
Къачса да гёк тарлавдан,
Къайтып гирип къалалар
Къоркъуп язгъы яллавдан.

Къалав, къалав, къалавлар,
Гиччи-гиччи балавлар.
Булардан зарал гёрмей,
Къырда будай тарлавлар.

Букварь

Арив китап, дай китап,
Сураты кёп бай китап.
Букварны макътамагъа
Сёзюм къалмажакъ къытап.

Букварь къурдашдыр бизге,
Букварь сырдашдыр бизге.
Тав башдагъы гюн йимик
Ярыкъ береген тюзге.

Биз ону кёп охурбуз,
Уйренербиз сёзлерин.
Яшавгъя ювукъ эте
О адамны гёзлерин.

Букварь бизге анадыр,
Букварь дюрдюр ата да.
Буквардан башланадыр
Ана тил де, Ватан да.

Абай кёрюгюн яғъа

Абай кёрюгюн яғъа,
Гел, ташыйыкъ агъачлар.
Хамуру да гъап-гъазир
Этме майлыш къалачлар.

Агъачын етишдирсек,
Къалачлары тез бишер.
Айлангъан сонг бизге де
Къалачны бири тюшер.

Алма терек

Абзарда алма терек,
Гёрсе къувана юрек.
Алмасын кёп болдуртма
Муна, не этме герек?

— Язда сугъарырсан, — дей
Къара гёзлю Къайырбек.
— Сувгъа тойса алмасы
Татли болажакъ дей бек.

Огъар бек рази болуп,
Агъмат булай баш силлей.
— Яз булан гюзде ону
Тюбюн тепсе яхши, — дей.

Бюрюн, чечегин сакълап,
Яхши къара, — дей Агъмат.
— Терек емиш бережек
Тёгюлген чакъын загъмат.

— Бу сиз айтагъан затлар,
Шо ишни бир яны, — дей, —
Забит, — гёклей уъзмегиз
Бишмеген алманы дей.

Язбашны гелечиси

— Абайым, бир къуш гелип,
Пурхада уя тиге.
О, күйге къарагъанда,
Бизде къалмагъа сюе.

— О чу, къызым, къарлыгъач,
Язбашны гелечиси.
Ялан яхшы яшланы
Ювугъу да, элчиси.

О, мунда гелген йимик,
Заманы гелсе, къайта.
Къарлыгъач къонгъан уйде
Насип бола деп айта.

Ит ва мишик

Мыйыкъададыр бары да.
Гючю къайыр мишикни.
О тырнаса. къыйындыр
Тайдырмагъа шишикни.
Итники буса – гъав, гъав,
Мишикге дайм къаршы.
Олар бири-бирине
Ёлукъмай къалса яхшы.

Уста болма сюемен

Чёкюч, чёкюч, чёкючом,
Сенде бары да гючюм.
Иш тюзелмей не этсин
Сен болгъан сонг чёкючом.

Такъ, такъ, такъ, такъ,
Тукъ, тукъ, тукъ,
Чёкюч ишге алгъасай.
Иш алатланы салма.
Такътадан къутукъ ясай,

Бычгъы булан бичемен,
Ураман чёкюч булан.
Мени йимик уста болсун
Гъар гиччишпав, гъар улан.

Алтын тюслю «Къарчыгъа»

Ай сайын арив чыгъа
Алтын тюслю «Къарчыгъа».
Яшлар яман охуса,
«Къарчыгъабыз» талчыгъа.

«Къарчыгъа» учуп гелсе
Умарланы уюне.
Умар тюгюл, Аташ да
Ондан эпиз сююне.

Умар Аташдан уллу,
О – биринчи класда.
Тек гелген «Къарчыгъаны»
Охуй ичинден, аста.
Аташ биле, гелген сонг
Учуп алтын «Къарчыгъа»,
«Къарчыгъаны» ичинден
Алтын къанат йыр чыгъа.

Йыр чыгъа, ёммақъ чыгъа,
Суратдан тола ичи,
Тек Аташ охуп болмай,
Аташ гъали де гиччи.

Чабып гелип абзардан,
Гёгюрчюнүн учурup,
Умаргъа: – Бир хабарны
Оху да, – дей, – къычырып.

Умар сюймей тынгласа
Охугъанына гиши.
Охув дарсдан Умарны
Ажайып бузукъ иши.

Тек сырын билдиримен деп,
Оъзюндөн гиччи яшгъа:
– Къычырып охума да
Боламан! – дей Аташгъа.

Алып охуй, тиреле:
– «Къы, къу, къу», – дей хораздай, –
Бу хабарны ичинде
Гъарплар кёп, сёзлер аз, – дей.

Сонг, гюргюр йимик гёбюп,
– «Фы, фы, фу», – дей, тутула.
«А» гъарпны эсге алса,
«Б» гъарпы унтула.

Бир охуй, эки охуй,
Гене къайтып янгыла.
Артда Умар: – Яртысын
Охурбуз, – дей, – тангала...

...Ай сайын арив чыгъа,
Алтын тюслю «Къарчыгъа».
Яшлар яман охуса,
«Къарчыгъабыз» талчыгъа.

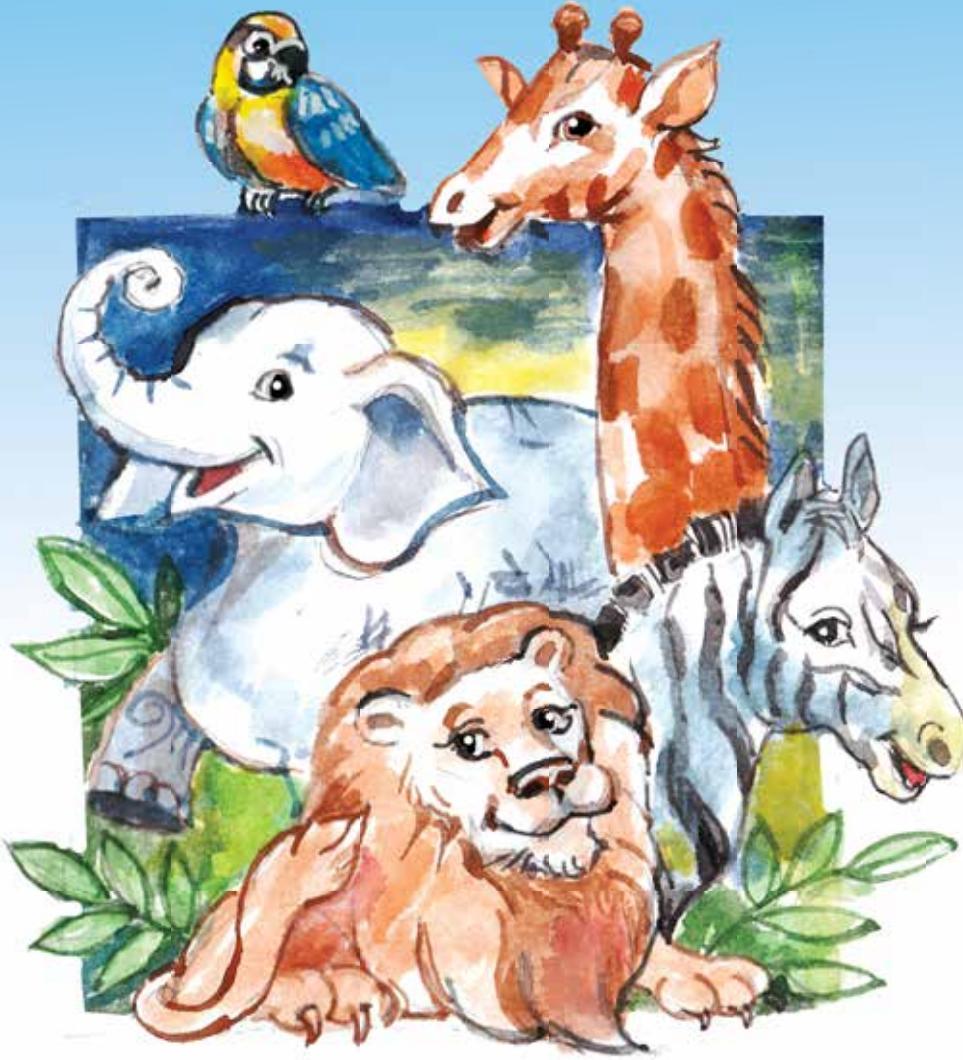

Мустапа зоопаркда

– Зоопарк гелген дейлер,
Папа, бизин шагъаргъа.
Мен де барма сюемен
Онда аювлар баргъа.
– Сюе бусанг баарбыз,
Гёрербиз шо жанланы.
Къышда бизден гетеген
Излеп исси янланы.
Зоопаркъа гиргендокъ,
Англатып ёравларын,
Мустапа берме башлай
Битмейген соравларын:
– Бу не жандыр, къара да,
Папа, айт да, не жандыр?
Атасы уланына:
– Бу, Мустапа, чагъандыр.
– Чагъанлар къайда яшай,
Олар не затны ашай?
– Чагъанлар йыртгъыч жанлар,
Яшавуна адаршай.
Бу буса тюлкю-акъай,
Оъзю гиччи чи гиччи,
Оъзю гиччи буса да
Гыилладан толгъан ичи.
– Итге ошайгъан о недир,
Ону къырыйындагъы?
– О буса, балам, бёрю
Ёммакъадагъы, йырдагъы.

– Бу уллу мишик недир,
Ала-къула тюк битген?
Къоркъуна туруп къарай
Устьюне етген-етген.
– Мишик тюгюл, о – тигр,
Африкада яшайгъан.
Кимни де къоркъутагъан,
Не тюшсе де ашайгъан.
– Вая-я, о тюлкю башгъа,
Не узундур яллары!
– Бу деймисен? Бу – арслан,
Пачасы къыр жанланы!

– Папа, я, о не жандыр,
Бурну ерге тиеген,
Къолунгда гёрген затны
Къагъып алма сюеген?
– О деймисен, о чу – пил,
Жанланы атаманы.
Бизде бир яш да ёкъдур
Гъеч танымайгъан аны.
– Огъар ювукъ о недир,
Бир токътавсуз гюйшайген?
– О тюе, ишлей десенг,
Ёкъдур олай ишлейген.
Аркъасы тонкъу-тонкъу,
Ошай бир уллу яргъа.
– О неге олай болгъан?
– Битмейген гючю баргъа!
– Яшыл-ала о не къуш,
Алтын тюслиу кекели?
Мен чи билме болмайман
О къуш не къуш экенин?

Бир жанда да болмайдыр
Онда йимик олтуруш.
– Ондан арив къуш болмас,
О, Мустапа, тотукъуш.
– Устью-бою тегенек,
Озю топдай дёгерек.
Бу жан не жан экенини
Нечик билмеге герек?
– Шону да билмеймисен,
Ону чу яшлар макътай.
Йыланланы душманы,
О бизин кирпи акъай.
Мустапа кёп жан гёрдю
Къыдырыды кёп янланы.
Къайсын-бирин айтарсан
Бу гёрген къыр жанланы.
Гъали, уйге къайтгъанда,
Ёлукъгъанда яшлагъа,
Зоопаркда гёргенин
Айтар къатарбашлагъа.

Оърдек бала

Оъзенде оърдек бала,
Чыт йимик чубар-ала.
Янында ёлдашы ёкъ,
Бу неге янгыз къала?

Гёзлери юлдуз-юлдуз,
Бура якъ-якъгъа бойнун,
Къарайман, англамайман
Муну ойлу оюнун.

Юзе о бир токътавсуз,
Бир тёбенге, бир уystge.
Ара бёлмей чомулуп,
Гире юз тюрлю тюсге.

Сонг къувлуп гюн шавлагъа,
Ошай о бир гёзлеге.
Гене къайтып бурулуп,
Сыртын ишый оъзенге.

Шонда, сорадым гюнге,
Турагъан нюрюн яйып,
Бу къуш не эте экен деп,
Мунчакъы сыртын чайып?

Гюнеш сесленип магъа,
Оътиоп гёк талалардан:
«Сюе, – деди, – арчылма,
Акъ-чубар дамгъалардан».

О къушгъа да иржайды,
Иржайгъандай инсангъа:
Ананг берген чубарлыкъ
Таймас деп, чокъусанг да.

КЪОЯНЛАР ВА ГИЧЧИПАВЛАР

Къайырбекни атасы,
Къоянлар сакълай тезден.
Къаст эте ол оланы
Къорума яман гёзден.

Атасы нагагь гетсе,
Заманы болуп ишге.
Къайырбек бар яшланы
Жыя абзаргъа тюшге.

Муна бугюон де шолай
Жыйылгъан яш деген зат.
Къоянланы чөлтириден.
Этме сюелер «азат».

— Къонгуру меники, — дей,
Къайырбек, бириң тутуп.
Оъзю гирген айгъызыны
Ачылгъанын унуп.

— Мен чи агъын сюемен, —
Дей Решитхан, къол силлеп.
— Агъы тез нас бола, — дей,
Агъматхан огъар кюлеп.

Шонда уyrкген къоянлар,
Бавгъа яйыла чыгъып.
Бири-бирисин таптай,
Бири-бирисин йыгъып.

Къайырбек адап къала,
Оланы бу гъалына.
— Гъей, вёре тутугъуз, — дей, —
Чыгъыгъыз дей алдына.

Яшлар тутуп боламы,
Къоянланы яйылгъан.
Бир зат да этип болмай,
Адашып, адап къалгъан.

Тюш авуп заман болду,
Атасына къайтмагъа.
Къызъяши чабып гетди,
Болгъан ишни айтмагъа.

Къоянлар буса завхда,
Къапустаны талайлар.
Бир кёмек де болмажакъ
Сокъгъан булан даллайлар.

Атасы гъали гелип,
Чайкъады къарап башын.
— Сен неге гёрмединг? — деп,
Айыплай къызардашын.

— Биревге тюртермен, — дей, —
Биревлеге урарман.
Къайырбекни буса мен
Къулакъларын бурарман.

Къарадаш халкъарыбызны айтывларындан

Къарабай халкъны айтывлары

Намус ёкъ ерде наисип ёкъ.

Сени эки къулагъынг, бир авзунг бар: эки керен тынгла, бир керен сёйле.

Элин якъламайгъан адам атъёкъ къушдур.

Намус-якъ ёкъ ерде гъай-гев оъктемлик кёп болур.

Ингуш халкъны айтывлары

Ананы ачуву явгъан къар ирип таяр.

Намуслу адам йип йимик инче болса да, уъзюлмес, на-

муссуз, аркъалыкъ йимик балыкъ болса да, сынар.

Къазандан гъинкал изlegenче, бир башлап ону ичине не салгъанынгны ойлаш.

Адыгей халкъны айтывлары

Эринчекден къаранчкъы да къолайдыр, къаранчкъы жанланы сама къоркъута.

Намуслу тамазалар ёкъ ерде намуслу жагъиллер де болмас.

Айтма сёзю ёкъ адам сёйлемей туруп бола буса, ол авлия тюгюл.

Үстүнмөккю 75 йыллыкъ байрамына

Ана топурагъы учун жан бергенлер сесленелер:

(Поэмадан бёлюк)

Дёгерчили дёгерей асруну,
Биз йыл сайын, гюн сайын
Бирден-бир бек байланабыз
Бу гюнүне бизин наслуну.
Биз бирден-бир сыйланабыз
Бу гюнүнде бизин наслуну.
Солгъудай айланагъан дюньядан
Солгъу чапдыра яшлар.
Бюртюклер чёплетип аядан,
Яшлар гёгюрчон чюелер.
Олар, гъар оюнун башлап.
Оъзлер билмей – яшавну нечик сюeler!
Шо сюов саялы яшавгъа
Аямадыкъ азиз жаныбыз.
Шо сюов сингдирген, башалман
Акъмагъан топуракъгъа къаныбыз.

Бизин яшавубуз сёнмеген,
Бизин зор умутлар дёнмеген,
Биз оылмегенбиз, оылмеген!
Гъар язбашда салынгъан харшда –
Биз тирилебиз!
Ана биширген ашда,
Аш гесек тутгъан яшда –
Биз тирилебиз!
Атларыбыз къоюлуп аявланып юрүлебиз.
Гъар тувгъан нарыста булан
Биз тирилебиз!
Эсбиз – гъар эс тапгъангъа,
Даимликге биз яшайбыз, билебиз,
Гъар эсге тюшген сайын
БИЗ ТИРИЛЕБИЗ!

*Шейит-Ханум Алишева,
Дагъыстанны халкъ шаири*

Ана тилим унутулуп къалмасын!

**Магъаммат Атабаев,
Дагъыстанны халкъ шаири**

Бизин къумукъ тилни теренинде, денгизлени тюбюндеги жавгъарлар йимик яшырылып, арагъа чыгъып къолланмай турагъан нече-нече сёз бар. Шо сёзлер нечесе асруланы боюнда инсанлагъа гъалал күйде къуллукъ эте гелгенине де къарамайлыш, девюрлер ойтген сайын, кёп-кёп себеплеке гёре, аз къолланагъан болуп, арадан тайып, унутулуп да бара. Оланы кёплери, тамазалар билсе тюгюл, яш наслу билме де билмей. Шолар сёзлюклеге де къошуулмай къала. Гъали, гъатта тереклени, отланы, гюллени атларын билегенлер сёз байлыкъланы герти еслери болма тарыкъ язывчуланы арасында да аз ёлугъя...

Дюньяда нече-нече илмулар бар. Шо якъдан алгъанда къумукъ илму тил, аз санавлу оъзге халкъланы тиллери йимик, оъсмей къалып турға десек де ярай. Шогъар да кёп себеплер бар: мактапларда илмулар ана тиллерде гечилмей, ана тиллерде илму китаплар, газетлер ва башгъалары чыкъмай. Савлукъ сакълавну яда тарихни гъакъында бир алим орусча макъала язып гелсе, шону къумукъ тилге гёчюрме нечакъы къыйын бола, бир-бирде чи гъатта гёчюрме де бажарылмай къала.

Халкъ тилин алыш къарасакъ да, унутулуп барагъан кёп-кёп сёзлер бар. Сёз байлыкъны терен къатлавларында жавгъарлардай къатып къалгъан сёзлер аз ёлукъмай. Тилде буса гъар сёз бир уллу байлыкъ! Шолай гъар сёзни алып, ойлашып къарасанг, я гъейлер, шулай сёзлер оълме ярайгъан затмы деп юрегинг гююп гете.

Авлан – тавлан	Гюлебете
Адув	Гюмрюк
Азгъансар (къуш)	
Айын	Гъакъули
Акъпейил	Гъалекю
Андарай-мундарай	Гъамарча
Бавурсакъ	Гъампа
Бадам	Гъанкъав
Байкъуш	Гъанкъут
Балтайкъ	Гъанкъый
Басым	Дай
Бегевюл	Далда
Боммурай	Далгъар
Бегенек	Дам
Бюргенчик	Дарчин
Бёк	Делел
Бёклиом	Добура
Бёклесин	Дюдюк
Бёрклюк	Дёнкюллэй
Бёке	
Був	Елбе
Бузна (аврув)	Елпивюр
Бурача	Елпивюч
Бувма	
Бузавташ	Жавуз
Бузавтиш	Жанжепил
Важур-важур	Жапа
Варкъ-варкъ	Жаргюн
Васвас	Жем
Гегевюл	Жинкилген
Гегей	Жыгъыр
Гергич	Жыкъы
Гесмече	Забун
Гилдив	Завхлу
Гёбенит	
Гёзен	Ижжыкъ
Гёнгюлчек	Ижиный
Давамы гелеген номерде чыгъажакъ	

Къумукъланы адат-къымынъ байрамлары

Навруз

Б и р и с и:

– Бу уйлер – арив уйлер,
Ичинде алтын чюйлер.
Ассаламу алейкум,
Танг яхшы болсун, гъейлер!
Гъаза навруз гюню мубарак!

Б а р ы с ы д а:

– Гъаза навруз гюню мубарак!
Шатман, шатман, навруз гюню
мубарак!

– Язбаш геле яинашып,
Гъайванлары ойнашып,
Бизин де къуро къойма,
Гъакъылынга ойлашып
Гъаза навруз гюню мубарак!

– Наврузубуз, языбыз,
Йымырткъагъа гъазыбыз,
Йымырткъагъыз ёкъ буса,
Акъчагъа да разибиз –
Гъаза навруз гюню
мубарак!

– Биз чыкъгъанбыз язбашгъа,
Исив тиер тав-ташгъа!
Кисе такъма тийишли
Бу уйдеги къызъяшгъа
Гъаза навруз гюню мубарак!

– Жыйылдыкъ навruz этип,
Кюллю халкъагъа дуа этип,
Бир Аллагъ сюондюрсюн,
Дуабыз къабул этип!..

Абусупияндан алынған күнантты сөздер

Дюньяда абурлу да, ахыратда талайлы да болмагъа сүйген, китаплардан арив къылышылар уйиренмели.

Эдепли, арив къылышылар бала оъзю булан тартгъан алтындан багъалыдыр.

Айз сёйлеп, кёп тынгламакъ – герти адамлыкъ.

Гъакъылы бар айрылмас ерге унутмас сёзниу айтмас.

Дюньяда ата-анағъа этген къуллукъдан артыкъ зат ёкъ.

Тюз гишини гъар ким де сюер.

Агъматхан Аскеров

Гъайлек йыр

(Солтанмутну анасыны тилиндөн)

Гъайлек йырым ачыла,
Шыптыкъ ярып чачыла,
Татли назмум балама,
Балдай татли ялама.

Гечеги йыр ругъ себе,
Юху гёзлени оъбе.
Кирпиклери къап-къара,
Гёзлер юмула бара.

Йылы янгур занғын яя,
Аяп ташланы чая.
Юваш ел де ангын чача,
О мени гёнгюм ача.

Себеп болса юху йырар,
Ананг дагъы да йырлар.
Юхла юхунгну бёлмей,
Солтанмутум, бёлелей.

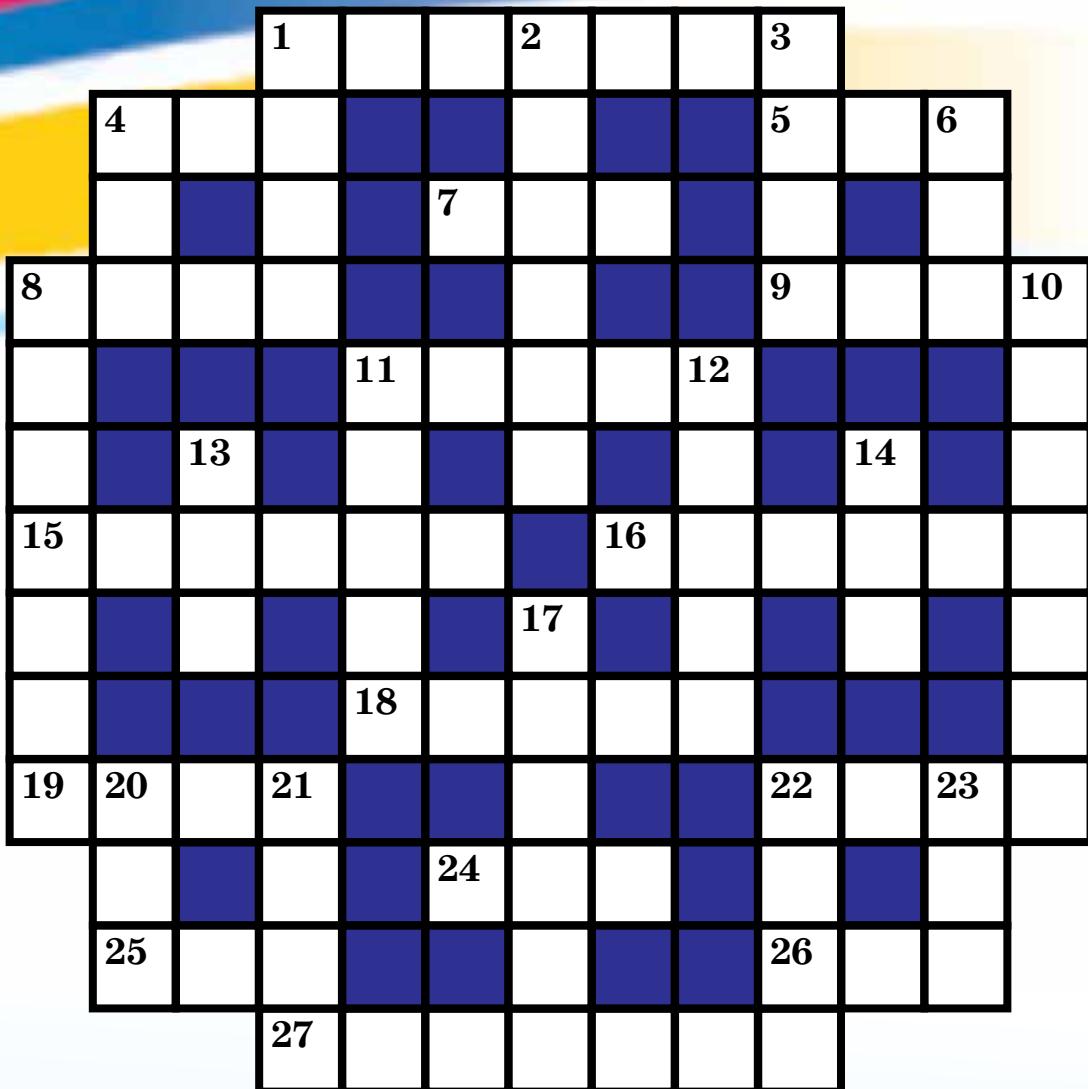

Кроссворд

Солдан онггъа:

1. Янгуурдан сонг кёкде тувгъан кёп ренкли аламат.
4. Чырны бир бети.
5. «Пашман» деген сёзге къаршыдаш сёз.
7. Къочкъарны бир тайпасы.
8. Гъайванлагъа этилген туруш.
9. «Йыртыллавукъ» деген сёзге ювукъ сёз.
11. Гъавчуну алаты.
15. Юзюмню сыкъгъанда къалгъан къалды-къулдусу.
16. Къатынгишини аты.
18. Тузлу сув.
19. Уллу болгъан адамгъа айтылагъан сёз.
22. Межитден намазгъа чакъырыв.
24. Назик йип огъар чырмалгъан.
25. Тавну бир бёлюгю.
26. Къуръанны бир бёлюгю.
27. Адамны къаркъаrasыны уьстюнде.

Үйстден тюпге:

1. Къатты агъачлы терек.
2. Татлилик.
3. Тюс.
4. Адамны къаркъарасындан чыгъя.
6. Къалын уyst опуракъ.
8. «Орманлыкъ» деген сёзге маңнадаш сёз.
10. Боялгъан, йымышакъ гён.
11. Гъавчуну ити.
12. Шере берегенде къолланагъан чюпюрек яда тери гесек.
13. Адамны боюна айтылагъан бирдагъы бир сёз.
14. Мактапда яман охуйгъан яшлар алагъан къыймат.
17. Тав ёлну лап да къоркъунчлу ери.
20. Адамны бир саны.
21. Къойчуну яда туварчыны къолунда бола.
22. Топлангъан биченни лап да уллу жыйымы.
23. Къатты сёз берив.

Тизген Агъматхан Аскеров

Соколёнок

ISSN0206 - 7943

Қъарчыгъа

2/2020

март – апрель

Иллюстрированный детский журнал.
Издается один раз в два месяца.

Учредитель:

Министерство информатизации,
связи и массовых коммуникаций Республики
Дагестан.

Регистрационный номер
серия ПИ №ТУ05-00413 от 22.04.2019 г. выдан
управлением Роскомнадзора
по Республике Дагестан.

Издается с января 1980 г.

Руководитель – главный редактор
М.М. Ахмедов

Редколлегия:
Ш. Алишева (ред. выпуска)
П. Абдуллаева
А. Абдуллатипов
С. Алиев
С. Мамаева
Т. Зургалова (отв. секретарь)

Художественный редактор З. Даганов
Технический редактор Т. Лузина
Художник номера А. Качаев
Художник обложки К. Папузова

Формат 60x84 1/8.
Бумага офсетная.
Уч. изд. л. 3,25.
Уч. печ. лист 3,26.

Выход в свет 29.04.2020 г.
Тираж 1180 экз.
Заказ № 526.

Типография:
ООО «Издательство «Феникс-пресс».

Адрес типографии:
367018, РД, г. Махачкала, ул. Петра I, 61.

Редакция и издатель: Государственное
бюджетное учреждение Республики Дагестан
«Редакция республиканских литературных
журналов «Соколёнок»
и «Литературный Дагестан»

Адрес редакции и издателя:
367000, РД, г.Махачкала, ул. Даниялова, 55.

Электронный адрес редакции:
litdag@mail.ru

Кумыкский язык

Индекс: на год – 63339,
на полугодие – 73904.

Цена свободная.

